

प्रदास्यति wie bald wird mein Gatte Nachricht von sich geben? Çāk. 84, 12. v. l.

प्रतिवार्थ (von वृत् mit प्रति) adj. घ० nicht aufzuhalten, nicht zu hemmen, nicht abzuwehren: वेग R. 5, 61, 19. वीर्य MBh. 9, 912. शर R. 3, 7, 36.

प्रतिवाश (von वाष् mit प्रति) adj. f. ई० widerheulend: घ० so v. a. nicht widersprechend: पर्षद् Pār. Grh. 3, 13.

प्रतिवासरम् (1. प्र० + वासर) adv. täglich Rīgā-Tar. 2, 123. KATHās. 43, 57. तद्दिने प्रतिवासरे (!) Hār. 169.

प्रतिवासिन् (von वस्, वसति mit प्रति) m. Nachbar ÇKDr. Wils.

प्रतिवासुदेव (1. प्र० + वा०) m. Gegner eines Vāsudeva, Bez. von 9 dem Vāsudeva feindlich gegenüberstehenden Persönlichkeiten bei den Gāina, die auch mit dem Namen विजुद्विष् bezeichnet werden, Colebr. Misc. Ess. II, 218.

प्रतिवाह (von वह् mit प्रति) m. N. pr. eines Sohnes des Çvapabalka HARIV. 1918. 2085. VP. 435. — Vgl. प्रती०.

प्रतिविघात (von हन् mit प्रतिवि) m. Abwehr MBh. 12, 3685.

प्रतिविटपम् (1. प्र० + विटप) adv. jedem Zweige: श्रोत्रायम् Spr. 698.

प्रतिविधातव्य (von 1. धा mit प्रतिवि) adj. 1) einzurichten, dafür zu sorgen: सर्वे यथा मा रक्षति — तथा प्रतिविधातव्यम् ihr müsst Vorkehrungen treffen, dass R. 5, 64, 16. — 2) anzuwenden: बह्यः ० व्याः प्रज्ञा राज्ञा MBh. 12, 5424.

प्रतिविधान (wie eben) 1) das Entgegenarbeiten, Maassregeln gegen Jmd oder Etwas R. GORR. 1, 43, 3. PAÑĀT. 148, 20. 260, 24. ed. ORN. 42, 25. — 2) das Sorgen für, das Treffen von Vorkehrungen für: क्षेम० KULL. zu M. 7, 127.

प्रतिविधि (wie eben) m. ein Mittel gegen: न तत्प्रतिविधिं यत्र विदुः BHāg. P. 8, 10, 52. 7, 9, 19.

प्रतिविधेय (wie eben) adj. dagegen —, in einem bestimmten Falle zu thun: किमत्र ० यम् Çāk. 29, 21. कथमत्र ० यम् wie helfe ich mir hier? Vikr. 32, 12.

प्रतिविन्ध्य (1. प्र० + वि०) m. Bez. eines Fürsten, der über einen best. Theil des Vindhja herrschte, Lassen in Z. f. d. K. d. M. 2, 27. MBh. 1, 2658. 2, 998. 5, 76. शतं प्रतिविन्ध्यानाम् 2, 335. ein Sohn Judhishthira's 1, 2451. 2763. 3827. 8089. 8041. 7, 1092. fg. VP. 459. BHāg. P. 9, 22, 28.

प्रतिविभाग (von भृत् mit प्रतिवि) m. Vertheilung, Zuthellung Kāṭy. Çr. 2, 7, 14. 10, 2, 24.

प्रतिविम्ब (1. प्र० + वि०) n. (auch m.) die sich (im Wasser) abspiegelnde Sonnen- oder Mondscheibe, Abbild, Spiegelbild, Widerschein überh. AK. 2, 10, 36. 3, 4, 24, 159. H. 1464. HALĀJ. 1, 130. VJUTP. 76. Hīt. 83, 10. सूर्यादि० जलौदित, जलसूर्यादि० Çāk. zu Brh. Ān. Up. S. 166. ० वर्तिन् (चन्द्र) Spr. 1779. Çiç. 9, 18. ज्योतिषम् KUMĀRAS. 6, 42. प्रतिविम्बमिवादृशे MBh. 1, 253. 13, 2824. सर्वलोकास्य मक्तः प्रतिविम्बमिवार्णवम् R. 5, 1, 3. निज्ञयन् Spr. 1875. KATHās. 14, 55. Gīt. 12, 27. PAÑĀT. 57, 14. Hīt. 68, 8. VP. 40, N. 15. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 34. मुख० 110. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 23, Çl. 1. दुःख० Schol. zu KAP. 1, 17 (masc.). In Gleichnissen: द्वयोर्धर्मोर्द्विरुपादानं विम्बप्रतिविम्बभावः PRATĀPAR. 77, a, 8. यत्र वाक्यद्वये विम्बप्रतिविम्बतयोच्यते । सामान्यधर्मा वाक्यैः स दृष्टान्तो निगद्यते ॥ 93, b, 6. Bez. der Kapitel im Kāvjaparakāṣā-

darça, dem Spiegel des Kāvj., Verz. d. B. H. No. 820. fg. Häufig प्रतिविम्ब geschrieben.

प्रतिविम्बन (von प्रतिविम्बय्) n. 1) das Sichabspiegeln Schol. zu SĀMĀJAPRAY. 67, 2. NILAK. 59. — 2) das Abspiegeln, in-Vergleich-Bringen: दृष्टान्तस्तु सधर्मस्य वस्तुनः प्रतिविम्बनम् SĀM. D. 698.

प्रतिविम्बय् denom. von प्रतिविम्ब; s. प्रतिविम्बन. प्रतिविम्बितं gaṇa तार्कादि० zu P. 5, 2, 36 (von प्रतिविम्ब). abgespiegelt, reflectirt: जल० (सूर्य) KULL. zu M. 4, 37. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 110. Schol. zu KAP. 1, 98. zu SĀMĀJAPRAY. 67, 3. TATTVAK. 8 bei NILAK. 52. Schol. bei WILSON, SĀMĀJAK. S. 23. Davon nom. abstr. ०त्वं n. Schol. zu KAP. 1, 107.

1. प्रतिविरति (von र्म् mit प्रतिवि) f. das Abstehen von (abl.), das Ablassen: मृषवादात्, पैशुन्यात् VJUTP. 53.

2. प्रतिविरति (1. प्र० + वि०) adv. bei jedesmaligem Aufhören, — zu-Ende-Gehen, — Verschwinden Spr. 993.

प्रतिविशेष (von शिष् mit प्रतिवि) m. Absonderlichkeit, Eigenthümlichkeit, ein besonderer Umstand MBh. 13, 2526.

प्रतिविश्व (1. प्र० + वि०) adj. durchaus jeder, pl. — alle: शिषूना प्रतिविश्वेषु (in allen Fällen) प्रतिपालनकारिणी BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 23, a, N. 2. प्रतिमङ्गलवारेषु प्रतिविश्वेषु वन्दिता 23, b, N. 3. AUFRECHT schreibt प्रति getrennt.

प्रतिविष (1. प्र० + विष) 1) n. Gegengift VJUTP. 136. — 2) f. सा Birkc AK. 2, 4, 2, 18. RATNAM. 94. SUÇR. 2, 431, 20. Vgl. प्रतिविषा.

प्रतिविषयम् (1. प्र० + विषय) adv. in Bezug auf jedes einzelne Sinnenobject MADJAM. 21. ० विषयाध्यवसायः SĀMĀJAK. 5. प्रतिविषयेषु श्रोत्रादीनां शब्दादिविषयेषु अध्यवसायः GAUḌAP.

प्रतिविष्णु (1. प्र० + वि०) adv. = विष्णुं विष्णुं प्रति bei jedem Viṣṇu (-Bilde) VOP. 6, 61.

प्रतिविष्णुक (vom vorherg.) m. ein best. Baum (s. मुचुकुन्द) Rīgān. im ÇKDr.

प्रतिवीक्षणाय und प्रतिवीक्ष्य (von ईन् mit प्रतिवि) adj. anzusehen: s. दुःप्रति०.

प्रतिवीर (1. प्र० + वीर) m. ein ebenbürtiger Gegner MBh. 8, 785. 2371. BHāg. P. 8, 19, 5. Davon nom. abstr. ०ता f. PRAB. 72, 7.

प्रतिवीर्य (1. प्र० + वीर्य) n. hinretchende Kraft zum Widerstande, das Gewachsensein: घ० dem Niemand gewachsen ist, unwiderstehlich: राम R. 4, 35, 4. 38, 13. पौरुष MBh. 7, 2002. अप्रतिवीर्यारम्भ der nicht die gehörige Kraft besitzt Etwas zu unternehmen SADDH. P. 4, 4, b.

प्रतिवृत्ति (1. प्र० + वृ०) adv. je nach der Bewegung (der Stimme) RV. PRĀT. 13, 13.

प्रतिवृष (1. प्र० + वृ०) m. Gegenstier, ein feindlich gegenüberstehender Stier HARIV. 4115. 13410. 13504.

प्रतिवेदम् (1. प्र० + वेद) adv. bei jedem Veda, für jeden V. JĀn. 1, 36.

प्रतिवेदशाखम् (1. प्र० + वेदशाखा) adv. für jeden Veda-Zweig (-Schule) MADHUS. in Ind. St. 1, 16, 21. — Vgl. प्रतिशाखम्.

प्रतिवेलम् (1. प्र० + वेला) adv. bei jeder Gelegenheit MBh. 5, 5276.

प्रतिवेश (1. प्र० + वेश) = प्रतिवेश P. 6, 3, 122. VĀRTI. 3. 1) adj. a) benachbart; m. Nachbar: नेत्रस्य पतिं प्रतिवेशमीमहे RV. 10, 66, 13. अग्ने मा ते प्रतिवेशा रिषाम VS. 11, 75. TS. 2, 6, 9, 7. स तदेव प्रतिवेशो नि-